

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/74/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6411209047
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6411209047.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, adresa na doručovanie Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. Zvolen, Nám. SNP 98/2, proti odporcovi Y. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N., F. O. XXX/X, t. č. bytom u D. I., W. - C., X. XX, o návrhu na zaplatenie sumy 44,53 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 10. 10. 2012, č. k. 5C/42/2012-59, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu ako aj uznesenie okresného súdu zo dňa 19. 12. 2012, č. k. 5C/42/2012 - 73 z r u š u j e a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 44,53 eur zamietol. Návrh navrhovateľa na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 44,53 eur počítaný od 06. 10. 2008 do zaplatenia zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Uznesením zo dňa 19. 12. 2012 rozhodol tak, že opravuje rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/42/2012 zo dňa 10. 10. 2012, a to výrok, ktorým bol zamietnutý úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 44,53 eur počítaný od 06. 10. 2008 do zaplatenia tak, že tento výrok má správne znieť: Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 44,53 eur počítaný od 06. 10. 2008 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Prvostupňový súd rozsudok vo veci samej odôvodnil tak, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 44,53 eur z dôvodu, že uzatvoril s odporcom poisťnú zmluvu, pričom tento poisťné na ďalšie poisťné obdobie nezaplatil a došlo k zániku zmluvy.

Odporca vo svojom vyjadrení poukázal na to, že sumu zaplatil.

Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel ku skutkovému záveru, a to, že účastníci uzavreli poisťnú zmluvu, poisťenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania s účinnosťou od 05. 10. 2006 na dobu neurčitú. V zmysle zmluvy mal odporca platiť poisťné v ročných splátkach s termínom splatnosti k 05. 10. príslušného poisťného obdobia vo výške 95,60 eur. Zaplatené poisťné mal do 04. 10. 2008 a poisťné za ďalšie poisťné za ďalšie poisťné obdobie počnúc dňom 05. 10. 2008 nezaplatil. Navrhovateľ doručil odporcovi výzvu na zaplatenie poisťného zo dňa 20. 03. 2009, ktorá bola doručená dňa 23. 02. 2008 a prevzala ju sestra odporcu. Poisťná zmluva zanikla jeden mesiac po doručení tejto výzvy, t. j. 23. 03. 2009 a preto navrhovateľovi vzniklo právo na zaplatenie dlžného poisťného za obdobie od 05. 10. 2008 do 23. 03. 2009 vo výške 44,53 eur. Prihliadol na to, že odporca

predložil doklad o tom, že sumu zaplatil dňa 01. 10. 2012, teda po podaní návrhu. Keďže navrhovateľ nezobral návrh späť v tomto rozsahu, návrh zamietol. Aplikoval ust. § 801 ods. 2 a § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

O úroku z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Konštatoval, že vzhľadom na to, že odporca sa s plnením dostal do omeškania, súd ho zaviazal aj na úhradu úroku z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p.

Uznesením zo dňa 19. 12. 2012, č. k. 5C/42/2012 - 73 rozhodol vyšší súdny úradník tak, že opravil rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti zaplatiť úrok z omeškania, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na to, že opravil zrejmú nesprávnosť podľa § 144 O. s. p. Poukázal na odôvodnenie rozhodnutia vo veci samej, kde bolo preukázané, že odporca uhradil istinu a pokiaľ išlo o úrok z omeškania, z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že odporca bol v omeškaní s plnením peňažného dlhu, preto ho zaviazal na zaplatenie úrokov. Zdôraznil, že z rozsudku je zrejmé, že v ňom došlo k zrejmej nesprávnosti, ktorá vyplýva z rozporuplnosti medzi výrokom, ktorým súd zamietol úrok z omeškania a odôvodnením takéhoto výroku. Keďže v odôvodnení rozsudku uvádza dôvody, o ktoré súd oprel jednotlivé výroky rozsudku, je tak zrejmé, že vo výroku, ktorým bol zamietnutý úrok z omeškania, došlo k zrejmej nesprávnosti.

Proti rozsudku sa odvolal navrhovateľ podaním zo dňa 07. 11. 2012. Žiadal zmeniť rozsudok okresného súdu tak, že konanie o zaplatenie sumy 44,53 eur zastaví a odporcu zaviazže na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5% ročne zo žalovanej sumy od 06. 10. 2008 do 25. 10. 2012 (do zaplatenia) a na zaplatenie trov konania.

V zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p. namietal nesprávne právne posúdenie veci a podľa § 205 ods. 2 písm. d) O. s. p. nesprávne skutkové zistenia. Namietal, že okresný súd zamietol návrh o zaplatenie 44,53 eur s poukazom na to, že odporca mal sumu uhradiť 01. 10. 2012.

Poukázal na § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti.

Tvrdenie odporcu, že táto suma bola uhradená navrhovateľovi dňa 01. 10. 2012, je irelevantné, nakoľko suma bola pripísaná na účet navrhovateľa až dňa 25. 10. 2012, o čom predložil dôkaz, výpis z účtu. Z toho jednoznačne vyplýva, že v čase rozhodovania okresného súdu dňa 10. 10. 2012 nebol peňažný dlh zo strany odporcu splnený, preto okresný súd nesprávne rozhodol, keď návrh navrhovateľa zamietol. Suma 44,53 eur bola navrhovateľovi pripísaná na účet až po podaní návrhu a až po rozhodnutí vo veci samej.

Vzhľadom na zaplatenie sumy 44,53 eur dňa 25. 10. 2012 zobrali návrh v časti o uplatnenie istiny späť a žiadali konanie zastaviť.

Pokiaľ súd rozhodoval o úroku z omeškania, poukázal na odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu, kde súd konštatuje, že zaviazal odporcu na úhradu úroku z omeškania.

Zároveň poukázal na to, že zjavným úmyslom okresného súdu bolo priznať navrhovateľovi úroky z omeškania, čo sa však do výroku rozsudku neprenieslo.

Vyslovil názor, že prvostupňový súd vo výroku rozsudku nesprávne rozhodol, pokiaľ navrhovateľovi nepriznal úroky z omeškania. Taktiež namietal rozhodnutie o trovách konania, keď súd mal správne aplikovať ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Podaním zo dňa 25. 02. 2013 navrhovateľ vzhľadom na opravné uznesenie okresného súdu uviedol, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa toto odvolanie v tejto časti javí ako bezpredmetné. Avšak poukázal na to, že odvolaním zo dňa 07. 11. 2012 napadli aj výrok rozsudku v časti, kde súd návrh o zaplatenie sumy 44,53 eur zamietol, ako aj v časti nepriznania náhrady trov konania.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu ako aj opravné uznesenie zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd vo veci nesprávne procesne postupoval a aj nesprávne aplikoval príslušné právne normy, či už hmotného alebo procesného práva. Z odôvodnenia rozhodnutia, ako aj obsahu spisu nepochybne vyplýva, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o nároku na zaplatenie sumy 44,53 eur vychádzal zo zistenia, že k splneniu dlhu došlo dňa 01. 10. 2012, pričom z predloženého listinného dôkazu navrhovateľom vyplýva, že k splneniu došlo až dňa 25. 10. 2012, ako to vyplýva z výpisu Všeobecnej úverovej banky, a.s., zo dňa 25. 10. 2012.

V zmysle ust. § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa. Dlžná suma bola pripísaná na účet navrhovateľa dňa 25. 10. 2012, teda prvostupňový súd vo veci nesprávne rozhodol, keď považoval predložený doklad odporcom o zaplatení za dôvodný, na základe ktorého by mohol dospieť k záveru, že došlo k uhradeniu dlhu. V tomto čase dlh ešte nebol splnený a teda prvostupňový súd nesprávne rozhodol, ak návrh bez ďalšieho zamietol. Vzhľadom na to, že následne pripísaním dlhu došlo už k zániku dlhu, ako aj na prejav navrhovateľa, ktorým berie návrh v tejto časti späť. Povinnosťou súdu v ďalšom konaní bude konanie v tomto rozsahu zastaviť.

Pokiaľ prvostupňový súd rozhodol o príslušenstve pohľadávky, jeho rozhodnutie nie je správne a túto chybu nebolo možné odstrániť ani opravným uznesením.

Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 10. 10. 2012 vyplýva, že súd vyhlásil rozsudok v znení, že návrh navrhovateľa na zaplatenie úroku z omeškania zamietá. Súd správne postupoval, keď tento výrok premietol do výroku rozsudku. Z hľadiska rozhodovania v danej veci platí ust. § 154 ods. 1 O. s. p. v zmysle ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 156 ods. 4 O. s. p. platí, že len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný. V zmysle citovaného ustanovenia znenie výroku rozsudku uvedené v zápisnici z pojednávania, na ktorom sa vyhlasuje rozsudok, musí byť v zásade totožné so znením výroku v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Okresný súd viazaný vyhláseným rozsudkom v písomnom vyhotovení rozhodnutia uviedol výrok, ktorý skutočne vyhlásil.

Je však pravdou, že odôvodnenie, pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky, je v rozpore s výrokom rozhodnutia.

Na základe odvolania navrhovateľa, prvostupňový súd reagoval tak, že vydal opravné uznesenie, ktoré vydal vyšší súdny úradník.

Viazanosť súdu vyhláseným rozsudkom nemôže brániť tomu, aby vyhlásený alebo písomný rozsudok nemohol byť za podmienok upravených v § 164 vo výroku opravený alebo doplnený.

V zmysle § 164 O. s. p. súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí účastníkom.

V zmysle citovaného ustanovenia je možné vykonať len opravu, ktorá spočíva v písomnom vyhotovení rozsudku, ktorý obsahuje chyby v písaní a počítaní, prípadne zrejmu nesprávnosť. Odvolací súd dodáva, že na základe citovaného ustanovenia je možné opraviť aj zápisnicu o pojednávaní, pokiaľ sa postupuje podľa vyššie uvedených predpokladov. Musí však ísť o zjavné pochybenie.

V rozhodovanej veci však nešlo o daný prípad, ktorý je možné napraviť podľa ust. § 164 O. s. p. Keďže súd je vyhláseným rozhodnutím viazaný, nemôže ho sám vecne meniť, ani zrušiť žiadnym spôsobom, teda ani opravou. V danom prípade teda súd nemohol vydávať opravné uznesenie. Z týchto dôvodov bolo potrebné rozsudok okresného súdu zrušiť a v tejto časti, a zároveň aj súvisiace opravné uznesenie tak, aby mohol byť odstránený závadný stav.

Zároveň odvolací súd dodáva, že v zmysle ust. § 165 O. s. p. je možné opraviť na návrh účastníka odôvodnenie rozhodnutia, a to v prípade, ak výrok je správny, ale odôvodnenie tomu nezodpovedá. Nie je však možné opraviť výrok rozhodnutia a zosúladiť ho zo správnym odôvodnením uvedeným v odôvodnení rozhodnutia. Je nelogické, ak rozsudok obsahuje úplne iné odôvodnenie bez toho, aby korešpondovalo s vyhláseným rozhodnutím.

Odvolací súd preto musel zrušiť rozsudok, aj opravné uznesenie prvostupňového súdu z dôvodu, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil (aplikácia ust. § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 164 O. s. p.), keďže tieto správne nepoužil a je zrejme, že nedostatočne zistil skutkový stav pokiaľ ide o plnenie odporcom.

Zároveň prvostupňový súd rozhodne aj o trovách prvostupňového a druhostupňového konania.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.